

Παραλογισμοί καί λογική

του Νικ. Α.Γ. Λιναρδάτου

«Ο υπουργός Δημοσίας Τάξεως Βύρων Πολύδωρας έρωτήθηκε χθές, έξερχόμενος από εύρεία σύσκεψη στο μέγαρο Μαξίμου, αν ή χώρα δέχεται ασύμμετρη άπειλή και άπάντησε: Βεβαίως. Γίνονται προσαγωγές και συλλήψεις και θά τις άντιμετωπίσουμε». Από ρεπορτάζ τής 29 Αύγουστου. Τί έννοουσε ο έρωτήσας δημοσιογράφος με τό «ασύμμετρες άπειλές»; Τί έννοουσε ο άπαντήσας ύπουργός; Έχω σχηματίσει τήν έντύπωση ότι ο καθένας πού χρησιμοποιεί τήν έκφραση, τήν άντιλαμβάνεται διαφορετικά από τούς άλλους. Έτσι γύρω από αύτήν τήν έννοια άναψε γερός καυγάς μεταξύ κυβερνήσεως και άντιπολιτεύσεως με τήν αξιωματική άντιπολίτευση νά κραυγάζει φάουλ για τή χρήση τής από τόν ύπουργό και τήν κυβέρνηση.

Η προσφυγή σέ έλληνικά και άγγλικά λεξικά δέν είναι καθόλου διαφωτιστική. Τό θράδυ τής Τρίτης από συζήτηση στην τηλεόραση του Αίρβα μεταξύ Ντόρας Μπακογιάννη και Εύαγγελου Βενιζέλου, τών δύο δηλαδή πιό προβεβλημένων, μετά τόν άρχηγό τους, στελεχών τής κυβερνήσεως και τής αξιωματικής άντιπολιτεύσεως, άπεκόμισα τήν έντύπωση ότι ο μέν κ. Βενιζέλος ως ασύμμετρη άπειλή έννοουσε τήν προερχόμενη από τήν τρομοκρατία και μέ πολύ δισταγμό από άλλες άπροσδιόριστες άνθρώπινες ενέργειες, ένώ ή κυρία Μπακογιάννη διευκρίνησε μέ σαφήνεια ότι στην Εύρώπη ο όρος χρησιμοποιείται τόσο για περιπτώσεις μεγάλων φυσικών καταστροφών, όσο και για ύποκινούμενες από τρομοκρατικά ή άλλα κίνητρα άνθρώπινες πράξεις. Χαρακτηριστική τής γενικώς και πλήρως επικρατούσης άσυνεννοησίας. Και όμως από εδώ άρχισε ή πολιτική διαμάχη.

Κάποια στιγμή τό περασμένο Σάββατο ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γιώργος Α. Παπανδρέου έδήλωσε ότι πρόκειται για έθνική τραγωδία και γι' αύτό δέν είναι ή ώρα για κριτική. Τί έμεσολάβησε; Δέν είχαν περάσει παρά λίγες μόνον ώρες, τίς στιγμές τής κορυφώσεως τής μάχης κατά του όλεθρου και έβγήκε λάθρος μέ νέες δηλώσεις του κατά τής κυβερνήσεως (τής χώρας του και τής χώρας μας) καταλογίζοντας σέ αύτή τήν άπόλυτη εύθύνη για όσα συνέβαιναν. Άλλαξε ο ίδιος από τή μιά στιγμή στην άλλη; Του υπέβαλαν άλλοι τήν ιδέα τής κατά μέτωπο επίθεσεως υπό συνθήκες πού άπαιτούσαν τουλάχιστον όμοψυχία; Και στίς δύο περιπτώσεις έπιδεικνύει (και άποδεικνύει) άνωριμότητα και άκαταλληλότητα για παραπάνω εύθύνες.

Γιά νά δημιουργήσει μία άκόμα εύκαιρία κακεντρεχούς κριτικής έζήτησε και έγινε δεκτός από τόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας. Για νά επαναλάβει άκόμη μιά φορά τά περι εύθύνης τής κυβερνήσεως και άνυπαρξίας του κράτους. Σάν νά μη γνωρίζει ο έλληνικός λαός ότι τό κράτος τό διέλυσε ως πρωθυπουργός ο Άνδρέας Παπανδρέου με τήν πρόφαση ότι διαλύει τό κράτος τής δεξιάς. Γράφει ο διευθυντής τής «Καθημερινής» (29 Αύγουστου) Άλέξης Παπαχελάς: «Ο κόσμος ξέρει ότι τό τσουνάμι τής μεταπολίτευσης δέν άφησε τίποτα όρθιο, ότι ο άνδρείκος λαϊκισμός τσάκισε κάθε έννοια έπαγγελματισμού και ιεραρχίας στον σκληρό πυρήνα του κράτους». Προληπτικώς ο πρόεδρος είχε συστήσει όμοψυχία. Έτσι και αύτό τό κόλπο οδήγησε στο άντίθετο από τό έπιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Διέψευσε λοιπόν μέ τόν πιό θάναυσο τρόπο ο κ. Παπανδρέου τίς έλπίδες όλων μας ότι δέν θά έπεχειρείτο νά γίνει ή έθνική τραγωδία άντικείμενο πολιτικής έκμεταλλεύσεως, κομματικής άντιπαραθέσεως και διαμάχης. Άλλά και από ήθικης πλευράς ή στάση αύτή μπάζει. Λείπει ο σεβασμός στη μνήμη τώσων άναίτιων και άθώων θυμάτων, ο σεβασμός στην οδύνη τών δικών τους. Λείπει ο αυτοσεβασμός στην άνθρωπιά και στον πολιτισμό μας. Τί τόν σπρώχνει νά ξεστομίζει φράσεις σαν τήν «Η άλήθεια είναι ότι αύτή ή κυβέρνηση καλλιέργησε τήν προσδοκία σέ άνομα συμφέροντα ...»; Για τήν όποία πρέπει νά ντρέπεται. Άρχομανία; Είναι κληρονομικό γονίδιο;

Σχετικής έκτάσεως και έντάσεως δασοπυρκαϊές έγιναν και στη Σικελία με 12 νεκρούς. Από ένα πονηρό (!) πνεύμα περνάει ή σκέψη μήπως ένεθάρρυνε ο Καραμανλής τή Μαφία, πού φαίνεται άναμεμειγμένη. Στην Πορτογαλία όμως (έκάηκαν πέρυσι 2,2 έκατομμύρια στρέμματα με 15 νεκρούς) μέ ποιούς μπορεί νά συνεργάστηκε; Άς έπιστρέψουμε στη σοβαρότητα. Διαβάζω ότι σύμφωνα με πρόσφατο πόρισμα του Όργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας του ΟΗΕ, για τό 95% τών 50.000 πυρκαϊών πού κατακαίουν τή Μεσόγειο κάθε χρόνο και άπανθρακώνουν συνολικά τουλάχιστον 4 έκατομμύρια στρέμματα δασικών κατά κανόνα έκτάσεων εύθύνας ο άνθρωπος. Έξ άλλου ο άντιπρόεδρος τής Εύρωπαϊκής Έπιτροπής Φράνκο Φραττίνι είπε προσφάτως (Εστία, 28 Αύγουστου): «Οί πυρκαϊές και οί φλόγες αύτών τών ήμερών άποτελούν σημάδι μιάς άλλης, νέας μορφής τρόμου, πού πλήττει τήν περιβαλλοντική μας κληρονομιά και κλείνει τόν κύκλο μιάς άλλόκοτης συμμαχίας (...) Είναι μορφή έδαφικής τρομοκρατίας άπολύτως καινούργια. Η όποία έπομένως πρέπει νά καταπολεμηθεί και νά κατασταλαεί με νέα όπλα και νομικά άποτρεπτικά μέσα».

Έπιστρέφοντας στα καθ' ήμάς διαπιστώνει κανείς πώς ο σκεπτόμενος κόσμος πιστεύει ότι οί πυρκαϊές, πέραν τών λαμπαδιασμένων άνταιγειών τους, δέν έχουν άλλες -και μάλιστα πολιτικές- άποχρώσεις. Έτσι δέν είναι; Δέν καταλαβαίνει (ο κ. Παπανδρέου) πώς αν δέν δέχεται πώς είναι έτσι, πολλοί αρχίζουν νά κάνουν πονηρές σκέψεις; Πού δέν τόν συμφέρουν. Όλα όμως μπορεί νά τά περιμένει κανείς από κάποιον ο όποιος έλάχιστες ήμέρες νωρίτερα στο Άγρίνιο είπε τά άμίμητα: «Έδώ έχουμε έορτές ύψηλης πολιτισμικής και ιστορικής αξίας, όπως τά πανηγύρια του Αίτωλικού, του Άη Σημιού και τής Άγίας Άγάθης, πού μπορεί νά μετατρέψουν τόν Νομό σέ τουριστικό πόλο, αλλά και σέ διεθνές σημείο αναφοράς έπιστημονικού και έρευνητικού ένδιαφέροντος». Γελάτε. Μέσα σέ αύτό τό τραγικό περιβάλλον. Δικαιολογημένα. Άμφιβάλλετε όμως. Σας διαβεβαιώ είναι κατά γράμμα άντιγραφή από τήν ιστοσελίδα www.pasok.gr. Τέτοια έλαφρότητα για πρωθυπουργός! Η έλαφρότητα ως προσόν για τήν πρωθυπουργία.

Η συνέχεια στην τελευταία σελίδα

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Παραλογισμοί καί λογική

του Νικ. Α.Γ. Λιναρδάτου

Ἡ ἄλλη μεγάλη ντροπή ἦταν, εἶναι ἡ τηλεόραση. Ἄν αὐτὴ ἐκφράζει τὸν ἑλληνικὸ λαό, τότε εἴμαστε γιὰ κλάματα. Ἐγράψε γι' αὐτὴν στὴν «Ἐστία» (28 Αὐγούστου) ὁ Ἄθαν. Χ. Παπανδρόπουλος ὅτι πλέον εἶναι ἐπικίνδυνη γιὰ τὴ χώρα. Προσαυξάνω. Ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ πρωτοστατήσῃ στὴ σωστὴ καὶ ἀντικειμενικὴ ἐνημέρωση τοῦ κοινοῦ τῆς καὶ σὲ μιά προσπάθεια νὰ διατηρήσῃ ὁ κόσμος τὴν ψυχραιμίαν του. Ὁ ρόλος τῆς γενικῶς ὑπῆρξε ἀπαράδεκτος, ἀνυπόφορος, ἀνεπίτρεπτος, ἀπάνθρωπος, ὑπέρμετρος (μὲ τὴν ἀνοχή τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ραδιοτηλεοράσεως). Καί μὲ ξεδιάντροπη πρόθεση ἐξυπηρετήσεως κομματικῶν σκοπιμοτήτων.

Μέσα σὲ αὐτὸν τὸν ὀρυμαγδὸ (ἂν καταχωρίζονταν σὲ συνεχῆ γραφὴ ὅσα ἐλέχθησαν –κυρίως σὲ περιττὲς χωρὶς διακοπὴ ὀλόκληρα εἰκοσιτετράωρα τηλεοπτικὲς ἐκπομπές– καὶ ἐγράφησαν αὐτὲς τὶς ἡμέρες θὰ συνιστοῦσαν ἓνα κείμενο μῆκους ἱκανοῦ νὰ περιβάλεῖ τὴ Γῆ) μιά μικρὴ (μόλις 150 λέξεις) νηφάλια φωνή: «...Τώρα ὁμως ἔρχεται ἡ ὥρα τῶν ἐπιστημόνων. Μία μόνιμη ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ ὑψηλῆς στάθμης καὶ ἐμπειρίας ... καὶ ἐνθαρρυνόμενὴ γιὰ μόνιμη συνεργασία μὲ ἀνάλογα σώματα ἐπιστημόνων τοῦ ἐξωτερικοῦ, θὰ ἔχει τὸ ἀκόλουθο ... ἔργο: Ἡ συλλογὴ, σύνθεση, ἐρμηνεία καὶ δημοσιοποίηση ὄλων τῶν στοιχείων γιὰ τὶς μεγάλες πυρκαγιές. Βιβλιογραφικὴ τεκμηρίωση καὶ ἐφαρμοσμένη ἔρευνα γιὰ τὴν ἀπόκτηση ἐμπειρικῶν δεδομένων γιὰ τὶς βεβαιωμένες συνθήκες πρόκλησης πυρκαγιᾶς: ἀπὸ ἀνάφλεξη σκουπιδιῶν, ἀπὸ ἀνακλάσεις, ἀπὸ σπινθηρὲς οἰκιακῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν δραστηριοτήτων, ἀπὸ ἠλεκτρικὲς γραμμὲς κ.λπ. θὰ συνοδεύονται ἀπὸ συστάσεις ἀντίστοιχων ἀμυντικῶν μεθόδων. Συστάσεις μακροπρόθεσμης ἐθνικῆς στρατηγικῆς. ... Δέν ὑπάρχουν ἄλλα περιθώρια γιὰ ἐρασιτεχνισμούς, συνωμοσιολογίες, ὠχαδερφισμούς ἢ καὶ κενὲς οὐσιαστικοῦ περιεχομένου κομματικὲς φωνασκίες».

Πρόκειται γιὰ σχεδὸν τὸ πλῆρες κείμενο μιάς ἐπιστολῆς τοῦ καθηγητῆ Θ. Π. Τάσιου, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθηκε στὴν «Καθημερινή» τῆς 28 Αὐγούστου. Μαζὶ μὲ τοὺς περισσότερους, ἐλπίζω, ἀπὸ ὄσους τὴ διαβάζουν τὴν προσυπογράφει καὶ ἓνας, πού μὲ ὑπαινιγμούς ἢ μὲ ρητὴ ὀλιγολογία εἶχε προτείνει κάτι παρόμοιο σὲ κείμενά του στὴν «Ἐστία» (7 Ἰουλίου καὶ 4 Αὐγούστου). Μὲ μιά προσθήκη. Ἐδῶ καὶ τώρα, κύριε πρωθυπουργέ, ἀναθέσετε (στὸν κ. Τάσιο;) τὸ ἔργο αὐτό. Ἐπιβάλλεται ἐπείγοντως λόγῳ τῆς τροπῆς πού ἔχουν πάρει τὰ πράγματα.